

SKERJINGAR Á ELDRAØKINUM

AT LIVA OG A

REPORTASJA. Á ellis- og røktarheimunum stríðast starvsfólkini fyri at tryggja teimum gomlu ein virðiligan gerandisdag, tá skerjingar verða gjørdar fyri at fáa fíggjarjáttaninar at halda. Vit fylgja gerandisdegnum á Tjarnargarði og Lágargarði í Havn, har røktarstarvsfólkini renna um kapp við tíðina og merkja avleiðingarnar av skerdum vaktarætlanunum

Tekstur: Dánjal Højgaard
Myndir: Anna K. Højgaard

Tú merkir tað í somu løtu tú stígur fótin inn um.

Skundin.

Starvsfólk í reyðbláum kittlum hasta aftur og fram eftir gongina við bakkum í hond. Í køkinum fylla tey havragreyt í tallerkarnar og medisinið verður merkt og doserað í rættar nøgdir, og síðani ganga tær við tittum fetum út í kømørini.

Ein nýggjur arbeiðsdagur er byrjaður hjá teimum fimm røktarstarvsfólkunum og vaskikonuni í Miðstovu, sum er ein av trimum búeindum á røktar- og umlættingarheiminum Lágargarði.

Ein nýggur gerandisdagur í lívinum hjá teimum 16 búfólkunum.

Meira enn Nutri

– Halló Hanna, tað er Ruth. Hevur tú droymt nakað gott?

Á songarstokkinum inni á kamarinum hjá Hannu Weihe situr deildarsjúkrasystirin Ruth av Fløtum og syngur ein sálm.

Hanna er lamin av blóð-tøppi. Hon má hava hjálpt til alt. Morgunmatin hevur hon fingið gjøgnum eina PEG-sondu, men Ruth roynir eisini at geva henni annan livsnering, enn tann sum fæst í Nutrison-blandinginum, sum rennur gjøgnum plastikkslanguna.

– Eg veit at hon var ein ordiliga aktiv kona, sum elskaði at syngja. So eg plagi at syngja onkra sálm, sum henni dámar og vóni so at merkja onkra reaktión, sigur Ruth og stríkur Hannu eftir kjálkanum.

– Tað gongur nokkso langt ímillum, men onkuntíð so flennur hon. Tað er tað vil leita eftir.

Hanna harkar, og tað koma nøkur ljóð frá henni. Men tað er óskiljandi.

Ruth kannar um Hanna

kann hava fingið sár av sonduni. Tað er umráðandi, tí Hanna fær einki sagt og má undir ongum umstøðum liggja hjálparleys og pínast.

Knappliga fer eitt ljós at bunka á veggnum og ein alarmur sigur frá, at brúk er fyri hjálp á einum ørðum kamari. "Bibb, bibb, bibb" sigur tað títt, og í hinum endanum á deildini hoyrast róp.

Ruth sleppur øllum, hon hevur í hondunum og loypir avstað. Eitt av búfólkunum er farið á wc og hevur brúk fyri hjálp, men tá hon kemur fram er onkur longu komið til hjálpar.

Tær friðsomu lötunar við persónligari samveru saman við búfólkunum eru avmarkaðar.

Røktin kallar.

framhald ➞

» Mann skal ikki bara yvirliva, mann skal eisini liva

RUTH AV FLØTUM, DEILDARSJÚKRASYSTIR

TEMPO

Deildarsjúkrasysturin í Miðstovu, Ruth av Fløtum, situr á skrivstovuni og skrásetir arbeiðsuppgávurnar meðan sjúkrasysturin ArnleGG Mikkelsen skundar sær út í eitt av kømørnum. Tær ganga ofta 11 km á hvørjari vakt

